

Sala Beckett
Obrador Internacional
de Dramatúrgia

Programa doble de teatre alemany contemporani:

Gos, dona, home
de **Sibylle Berg**

Traducció d'**Albert Tola**
Direcció: **Rafa Cruz**

En estat d'excepció
de **Falk Richter**

Traducció d'**Albert Tola**
Direcció: **Ricard Gázquez**

del 16/02/2011 al 13/03/2011, en alternança

Amb: **Jordi Figueras, Carme González i Guillem Motos**

Una producció de LCP (Low Cost Project)

Presentació:

Moguts per un interès comú en la dramaturgia contemporània, us proposem dues obres escrites originalment en alemany: *Gos, dona, home* i *En estat d'excepció*. Un mateix equip artístic: tres actors i dos directors teatrals compartint escenografia i equip tècnic.

Després d'una sèrie de converses, ens vam plantejar dur a terme un projecte que ens permetés conèixer alguns dels mecanismes de l'escriptura i l'escenificació com a experiència per entendre els codis i el llenguatge teatrals. Aquest és el motor de tot plegat: engegar un procés fet a la mida de les circumstàncies que trobem en el dia a dia amb els actors. I és sobretot això el que us oferim: el treball amb el text i amb els actors.

Hem volgut apropar-nos al màxim a l'espectador. És la vostra mirada crítica la que dóna sentit a les històries que tenen lloc a escena, perquè parlem de coses que connecten de forma molt directa amb temes de l'actualitat, amb minúcies ridícules però també amb grans dilemes o decisions crucials. D'una banda, la paraula esdevé una joguina perillosa; de l'altra, les situacions, aparentment quotidianes, ens conviden a reflexionar sobre la inèrcia dels comportaments i la capacitat d'actuar dins el teixit social.

Rafa Cruz i Ricard Gázquez

Gos, dona, home

Els autors:

Sibylle Berg

Weimar, 1962

Nascuda i criada a Weimar, a l'antiga República Democràtica Alemanya. Va començar la seva carrera artística fent de titellaire, fins que el 1984 es va traslladar a la República Federal d'Alemanya. Va fer una estada a la Scuola Dimitri de Tesino, Suïssa, i posteriorment va tenir diverses feines. Va començar a escriure, va publicar els primers articles i reportatges, i va esdevenir columnista a Zeit-Magazin. El 1997 va aparèixer el seu primer llibre, al qual van seguir altres novel·les i llibres de narracions. *Helges Leben* (2000) va ser la seva primera obra teatral. Posteriorment va escriure *Hund, Frau, Man* (2001), *Herr Mautz* (2001), *Schau, da geht die Sonne unter* (2003), *Das wird schon* (2004), *Wünsch dir was! Ein Broadwaytaugliches*

Musical (2006) i *Von denen, die überleben* (2008). Actualment Sibylle Berg viu a Zurich.

Més informació a:

www.sibylleberg.ch/flash/

www.goethe.de/ins/es/bar/esindex.htm

Falk Richter

Hamburg, 1969

Falk Richter és un dels dramaturgs i directors d'escena alemanys més importants de la seva generació. Les seves obres han estat traduïdes a més de 25 llengües i s'han estrenat arreu del món. A part d'escriure i dirigir els seus propis textos, Richter ha dirigit Shakespeare, Txèkhov, Schiller, Brecht i diversos autors contemporanis, com ara Caryl Churchill, Harold Pinter, Martin Crimp, Sarah Kane, Jon Fosse, Mark Ravenhill, Lars Noren i Roland Schimmelpfennig, i òperes de Txaikovski, Strauss i Weber. Richter és director resident a la Schaubühne de Berlín des de l'any 2000 i

també ha dirigit en teatres com el Burgtheater de Vienna, la Schauspielhaus d'Hamburg, la Schauspielhaus de Zurich, el Teatre Nacional de Brussel·les, el Teatre Nacional d'Oslo i l'Òpera de Frankfurt. Entre els seus textos destaquen *Alles. In einer Nacht.* (1997), *Kult -Geschichten für eine virtuelle Generation* (1997), *Gott ist ein DJ* (1998), *Nothing hurts* (1999), *Peace* (2000), *Electronic City* (2002)*, *Sieben Sekunden/ In God We Trust* (2003), *Deutlich Weniger Tote* (2004), *Das System* (2002), *Unter Eis* (2004), *Hotel Palestine* (2004), *Eine kurze Verstörung* (2005), *Die Verstörung* (2005), *Verletzte Jugend* (2006), *Im Ausnahmezustand* (2007) i *Trust* (2009).

El 2006 Falk Richter va impartir el taller “La dramaturgia de les tres germanes” a l'Obrador d'estiu de la Sala Beckett i d'*Electronic city* se'n va fer una lectura dramatitzada també el 2006 càrrec de Brigitte Luik amb traducció de Ramon Farrés i Theres Moser.

Més informació a:

www.falkrichter.com

www.goethe.de/ins/es/bar/esindex.htm

El traductor:

Albert Tola

Albert Tola és autor, professor de guió i traductor. Llicenciat en Dramatúrgia pel Institut del Teatre, va complementar la seva formació als seminaris de Dramatúrgia i Teoria de l'Espectacle Dramàtic de la Sala Beckett, de la Universitat de les Arts de Berlín i de l'Escola Internacional de Teatre de San Miniato, Toscana. Com a autor teatral estrena regularment en teatres públics (Teatre Nacional de Catalunya, Teatre Lliure, Teatre Principal de Palma) com sales alternatives (Sala Beckett, Teatre Tantarantana) tant als Països Catalans, com a la resta d'Espanya, i Alemanya obres pròpies (*Salento*, *L'últim secret de James Dean*) i també adaptacions, reescriptures i dramatàurgies (*Molts records per Ivanov*, *Somnis de Somnis*, *Michael Kohlhaas*, *Malina*, *Chance*, *Els baixos fons* entre d'altres) per directors com Roberto Romei, Carme Portaceli, Andrea Segura, Miquel Àngel Raió, Pep Tosar, Marta Gil Polo, Carles Fernández, Irene Mattioli... etc. Com a guionista ha escrit guions per als directors Luis Allier (*El mal*, *Las variaciones*) i Miquel Àngel Raió (*Easy Box*). Ha traduït del alemany i ha estrenat autors com Heinrich von Kleist, Friedrich Dürrenmatt, Dea Loher, Wolfgang Borchert, Heiner Müller, Peter Handke o Manfred Karge. Com a professor ha donat classes tant de teoria com de pràctica de guió al C.E.C.C. (Centre d'Estudis Cinematogràfics de Catalunya), fins a centrar la seva activitat a Bande a Part, on és cap del departament de guió.

Fitxa artística:

Gos, dona, home

del 16/02 al 12/03/2011

Autora: **Sibylle Berg**

Traductor: **Albert Tola**

Director: **Rafa Cruz**

Intèrprets:

Home: **Jordi Figueras**

Dona: **Carme González**

Gos: **Guillem Motos**

Escenografia: **Eugenio Szwarzer**

Il.luminació: **Sylvia Kuchinow**

Espai sonor: **Laura Teruel**

Vestuari: **Clara Peluffo**

Perruqueria: **Michelle Bassols**

Disseny gràfic: **Guillermo Bragoni**

Ajudant de direcció: **Ricard Gázquez**

Producció executiva: **LA TROCA**

Fotografia espectacle: **Tristán Pérez-Martín**

Agraïments: **Àlex Serra, Henriette Hubacher, Ursula Wahl, Gretel Stuyck, Yago Morera, Pedro Pérez Calvo**

Durada: **60'**

Horaris: **dimecres i divendres a les 22h. Dissabte a les 20h**

Una producció de LCP (Low Cost Projekt)

Espectacle subvencionats per l'**Institut Català de les Indústries Culturals (ICIC)**

amb una ajuda a les traduccions del **Goethe Institut de Barcelona**

Sinopsi:

"Nosaltres, els gossos i la gent, ens assemblem molt. Per exemple, tenim una relació similar davant de les catàstrofes. Tots dos les acceptem de bon grat".

Una relació de parella presentada des d'un punt de vista insòlit: un gos descriu l'estrany comportament d'una dona i un home que, literalment, s'encadenen l'un a l'altre malgrat que gairebé ja no poden suportar viure junts.

Gos, dona, home

L'obra:

A Hund, Frau, Mann (Gos, dona, home, 2001) trobem tota la poètica de Sibylle Berg: els protagonistes són tres éssers que «no criden l'atenció. Ni clarament bonics, ni gaire lletjos»: un Gos, un Home i una Dona. Aquests dos últims, solters al voltant de la quarantena, es coneixen i comencen una història d'amor sense massa expectatives, entre alts i baixos, més per posar fi a l'avorriment que no pas per veritable convicció. La imatge d'una nova vida junts es revela en poc temps com només un miratge, i la felicitat queda com un miracle incomplet que sucumbeix sota el pes de la quotidianitat. Berg juga amb els cànons de la comèdia, però es manté ben lluny de l'obligació moral d'un happy end: quan l'amor arriba, és difícil gestionar-lo, el sexe pot esdevenir un gest mecànic i el cicle biològic de l'ésser humà avança al ritme monòton de la rutina. La relació entre home i dona es fa impossible perquè cadascú ja és esclau del seu propi individualisme: poden estar junts només si un dels dos agafa una posició d'avantatge sobre l'altre. Així, quan l'Home es posa misteriosament malalt i esdevé l'element feble, la Dona pot fer allò que millor sap fer, és a dir, cuidar del company com si fos un fill. D'aquesta manera, la relació de parella entre persones adultes manifesta el seu fracàs en aquest succedani de l'amor maternal, que resulta fins i tot morbós: la Dona lliga l'Home al llit de manera que no pugui fugir, mentre que l'Home acaba avesant-se a la nova condició i enamorant-se del seu botxí. Al cap i a la fi, l'obra —parafraçant el Gos quan comenta les pel·lícules de Wong Kar Wai— tracta «de la incapacitat de l'home per estimar. De projeccions i d'influències de la més tendra infantesa». Com les obres citades anteriorment, *Gos, dona, home* també es pot considerar una mena de sàtira il·lustrada dels comportaments humans. Els diàlegs són breus anuncis que interrompen el flux narratiu dels monòlegs, la majoria dels quals estan en mans d'un Gos pensador que té contacte directe amb l'espectador. Tampoc no és cap casualitat que en les obres de Berg apareguin tan sovint animals o altres figures antropomorfitzades que parlen i es comporten com a éssers humans. És una mirada des de l'exterior: el punt de vista de la bèstia fa l'home més bèstia. El Gos analitza impietosament les contradiccions d'una societat en què els humans semblen ja tenir-ho tot, però no són feliços perquè sempre busquen allò que no tenen. I com més coses tenen, més difícil és la recerca: l'animal ja ho ha entès perfectament, això, però «els homes no arriben a tenir mai pensaments així de simples».

Davide Carnevali

Aquest text forma part de l'article “Cap a una crítica a la societat del benestar: Sibylle Berg i Falk Richter”, de Davide Carnevali, a l'apartat **Pausa** de www.salabeckett.cat

Fitxa artística:

En estat d'excepció

del 17/02 al 13/03/2011

Autor: **Falk Richter**

Traductor: **Albert Tola**

Director: **Ricard Gázquez**

Intèrprets:

L'home: **Jordi Figueras**

La dona: **Carme González**

El noi: **Guillem Motos**

Escenografia: **Eugenio Szwarzer**

Il.luminació: **Sylvia Kuchinow**

Espai sonor: **Laura Teruel**

Vestuari: **Clara Peluffo**

Perruqueria: **Michelle Bassols**

Disseny gràfic: **Guillermo Bragoni**

Fotografia: **Tristán Pérez-Martín**

Ajudant de direcció: **Rafa Cruz**

Producció executiva: **LA TROCA**

Agraïments: **Herriette Hubacher, Ursula Wahl, Anabel Moreno, Blanca Pàmpol, Carles Cruces, Sara Rosa, Ada Vilaró, Georgina Viñolo i senyora Pepis**

Durada: **75'**

Horaris: **dijous i dissabte a les 22h. Diumenge a les 19h**

Una producció de LCP (Low Cost Projekt)

Espectacles subvencionats per l'**Institut Català de les Indústries Culturals (ICIC)**

amb una ajuda a les traduccions del **Goethe Institut de Barcelona**

Sinopsi:

Un matrimoni i el seu fill adolescent viuen feliços en un apartament situat en un complex urbanístic de luxe. Tot sembla anar bé fins que, inesperadament, la dona comença a mostrar una inquietud obsessiva per mantenir els nivells de felicitat i benestar al màxim. Una situació que s'iniciarà gairebé com una broma absurda i que acabarà convertint-se en un daltabaix per a tota la família.

En estat d'excepció

L'obra:

Des del punt de vista formal, *Im Ausnahmezustand* (*En estat d'excepció*, 2007) és una història que surt a l'escenari en la seva representació i no en el seu relat, amb personatges que no són només esmentats, sinó que apareixen i actuen davant de l'espectador. Tot i així, domina una atmosfera d'indeterminació, creada no tant per les paraules i les accions dels personatges sinó per tot allò que els personatges no diuen i no fan. L'acció es desenvolupa a l'interior d'una comunitat hiperprotegida, una colònia que ha aixecat barreres entre ella i la resta del món, on viuen uns pocs escollits que es beneficien de possibilitats socials i d'un nivell de vida molt superior als de la gent de fora. La feina, l'oci, les relacions interpersonals: tot sembla planificat per a la satisfacció màxima del ciutadà. Aquesta és, precisament, la insòlita condició d'una societat *im Ausnahmezustand*, tot prenent en consideració les diferents accepcions que l'expressió alemanya pot implicar. En primer lloc, evoca l'«estat d'emergència» que viu aquesta comunitat, constantment amenaçada pels atacs d'aquells que n'han quedat fora i hi volen entrar. En segon lloc, en línia amb la doctrina jurídicopolítica que fa referència a les teories del filòsof alemany Carl Schmitt, l'«estat d'excepció» és aquella condició en la qual l'exercici de les funcions democràtiques s'interromp i l'Estat assumeix la plena sobirania i el control de qualsevol àmbit de la societat, suspent l'estat de dret i preparant així la dictadura. En aquesta obra, concretament, la condició en la qual els personatges es troben és una dictadura de la forma, aplicada a una societat en què tot ha de semblar funcionar perfectament i les imperfeccions s'han d'eliminar. La tecnologia ajuda a manipular la percepció de la realitat: cada nit, el so artificial del mar encobreix el soroll dels trets, i les imatges de guerrilla gravades per les càmeres de vigilància són esborrades.

Finalment, però, i en tercer lloc, també és la història de l'«estat excepcional» d'una família diferent, en què un Home comença adubtar de l'estil de vida que l'està apagant a poc a poc i un Noi hostil als pares busca la seva pròpia sortida, la seva pròpia veritat. Darrere seu podem llegir les contradiccions del Primer Món, incapaç de -o desinteressat a- mirar allò que passa fora dels seus confins, delectant-se en els seus falsos mites: el mite d'una societat perfecta, feta a la mesura de l'home, segons el principi d'economicitat que tendeix als màxims resultats amb el mínim esforç; i el mite de la seguretat, de la por a allò estrany, a l'estranger, a tot allò que «està fora» del nostre coneixement i del nostre control. I aquest és precisament un dels grans temes de la política actual, sobre el qual avui en dia molts governs occidentals construeixen les bases del consens popular.

Davide Carnevali

Aquest text forma part de l'article "Cap a una crítica a la societat del benestar: Sibylle Berg i Falk Richter", de Davide Carnevali, a l'apartat **Pausa** de www.salabeckett.cat

Els directors:

Ricard Gázquez

Palamós, 1969

Llicenciat en Filologia Hispànica i amb estudis de postgrau en Arts Escèniques. Ha assistit a diversos tallers de dramaturgia, com ara els impartits per José Sanchis Sinisterra i Yves Lebeau. Actualment, és el director artístic de l'Aula de Teatre de la Universitat Autònoma de Barcelona (UAB).

Entre els textos que ha escrit i dirigit destaquen les obres següents:

Folie en famille (Sala Beckett, 2007. Text nominat als premis Butaca).

Sweet Dreams, coescrita amb Enric Nolla (Teatre Tantarantana, 2005),

Niederungen (Sala Beckett i Sitges Teatre Internacional, 2002. Premi Butaca al millor espectacle de petit format i a la millor escenografia), presentat en gira internacional per França, Hongria i Espanya.

Addictes a la Pepsi (Sala Beckett, 1999).

També és autor de les peces radiofòniques: *Els inquilins* (Catalunya Ràdio, 2006),

Una nit, i *Simulacre* (COM ràdio, 2008).

Altres textos no estrenats són:

Llengua de Bou (1999), *Tarta Tatin* (2001), *Nocturn a quatre mans* (2008).

Ha realitzat diversos tallers d'escriptura teatral i dramaturgia actoral a l'Obrador de la Sala Beckett, com ara erls mostrats al públic sota el nom de: "Una visió del buit" (2001) i "Muralls de Jericó" (2005). També ha treballat com a professor convidat especialitzat a l'Institut del Teatre de Barcelona (especialitats de Dramaturgia i escenificació).

Altres muntatges com a director escènic:

En estat d'excepció, de Falk Richter (estrena: 17-02-2011, Sala Beckett)

Jaula, d'Itziar Pascual (Tantarantana, 2008)

Efectes secundaris, d'Ada Vilaró (Tantarantana, 2007).

Col·laboració en la direcció de: *El meu avi no va anar a Cuba*, de Victoria Szpunberg (La cuina, Palau de la Virreina, Nau Ivanov, 2008, Sala Beckett, 2009).

Direcció de tallers de teatre universitari:

Marivaux: *La disputa* (1997); Maeterlinck: *Interior, La mort de Tintagiles*, Els cecs (1998); Schnitzler: *La cacatua verda* (1999); Dylan Thomas: *Sota el bosc lacti* (2000); Shakespeare: *Troilus i Cressida* (2001); Maraiana de Alcoforado: *Cartes d'amor d'una monja portuguesa* (2002); *El model de guix de la cas Buonarotti* (creació col·lectiva, 2003); Joan Brossa: *L'anell sota el guant, Pim Pam Pum o la muntanya de pomes, fregolisme o monòlegs de transformació*. (2004); Murasaki *Shikibu, Història de tres amors* (dramaturgia a partir de La novel·la de Genji, 2005); Victoria Szpunberg: *Missió K* (2006); Falk Richter, *Electronic City* (2007); Von Kleist: *Pentesilea* (2007, taller 3er ESAD-Institut del teatre de BCN); R.W. Fassbinder, *Sang al coll del gat* (2008); Alexander Vampílov, *La cacera de l'ànec* (2009-2010); *El club de Julieta* (2010-11), treball de creació a partir de l'obra *Romeo i Julieta*, de W. Shakespeare.

Com a ajudant de direcció de Rafel Duran ha treballat en els muntatges:

El cafè de la Marina, de J.M.de Sagarra (TNC, 2003);
Casa de nines, d'Ibsen (TNC, 2004);
Panorama des del pont, d'Arthur Miller (TNC, 2005);
Yerma, García Lorca (Teatre GREC, 2006);
Dia de partit, de David Plana (Teatre Lliure, 2008).

Com a traductor, ha traduït al català els textos d'Iñaki Garz:

Quan arribi la batalla, pensa en mi (Tantarantana, 2007); i *Pubis angelical* (Presentat a l'Obrador de la Beckett, 2010).

I ha traduït diversos textos de l'anglès, entre els quals destaca: *I licked a Slag's deodorant* (Yo lamí el desodorante de una furcia), de Jim Cartwright (presentat a la Sala Beckett en col·laboració amb la Royal Court de Londres ; 1997
Així com la versió catalana de l'espectacle *Medea Mix*, de la cia. Metadones,1996.

En estat d'excepció

Rafa Cruz

Llicenciat en Arts Escèniques. Universidad Central de Venezuela. Caracas.

Cursos professionals:

El Juego en el teatro, amb Maurice Durozier
La hiperrealidad teatral, amb Javier Daulte.
La verdad del actor, amb Ernie martin.
La fisicalidad emocional, amb Veronica Oddo
El detalle Infinito, amb Rafael Spregelburg.
La voz y el verso, amb Yolanda Monreal.
Canto para actores, amb Felicia Canetti

Trajectòria com a actor:

Teatre:

2010 *L'Homme Estampa*. Festival Grec/ÀreaTangent
209/10 *La Conquesta del pol sud*. Sala Beckett/ temporada Alta
2008 *El Joc dels Idiotes*. Dir Antonio Calvo. Teatre Condal
2008 *Venedors*. Dir Carles Fernández. Sala Beckett
2006-07 *Primera Història d'Esther* de Salvador Espriu. Dir Oriol Broggi. Teatre Nacional de Catalunya.
2006 *El Cor d'un boxejador* de Lutz Hübner. Dir Brigitte Luik. Transfer Teatre.
2005 *El Misàntrop* de Molière. Dir Oriol Broggi. La Perla 29/ Biblioteca Nacional de Catalunya
2004-05 *Patera* de Juan Pablo Vallejo. Dir Pitus Fernandez. Premi Born de teatre 2003/Teatre Principal de Maó.
2004
L'últim quadern de notes... de Eduard Bond. Dir. Antonio Simon. Festival Shakespeare Santa Susanna.
Obit de Pere Tartiñan. Dir. La Fura dels Baus. Copenhague. Festival Fools 25.
Això és una cadira de Caryl Churchill. Dir Brigitte Luik. Sala Artembrut
2003 *Refugi* de Jessica Goldberg Dir. Oriol Broggi. Grec03/ Sala
2003 *No en Tinc* d'Eduard Bond. Dir Jorge Raedo. Teatre Tantarantana.
2002 *Ronda de mort a Sinera* de Salvador Espriu. Dir. Ricard Salvat. Teatre Lliure
2001-02 *Bodas de sangre* de Federico García Lorca. Dir Ferran Madico. Teatre Romea
2001
Restes humanes sense identificar de Brad Frasser. Dir Manel Dueso. Mercat de les Flors
9mm de Lionel Spycher. Dir Lionel Spycher. Festival Sitges00/Grec00
Don Juan Tenorio . de José Zorrila. Dir Jose Luis matran. Teatre Goya
1999 *Las Bizarrias* de Belisa de Lope de Vega. Dir. Antonio Simón. Teatre Tantarantana/Grec 99
1998-99 *Romeo i Julieta* de W. Shakespeare. Dir. Maurice Durozier. Mercat de les Flores/ Bitò Produccions
1995-96 *Romeo y Julieta* de W. Shakespeare. Dir. Helena Pimenta. . UR. Teatro
1992-1995 a Caracas Veneçuela:
Romeo u Julieta. Dir Orlando Arocha. Compañía Nacional de Teatro.
Tartufo-Molière-Goldoni. Dir Orlando Arocha. Teatro del Contrajuego.
La Pluma del Arcange. Dir Juan Carlos Gené. Grupo Actoral 80/Festival de Cadiz/Festival de otoño de Madrid.
Juan de la noche. Dir Ugo Ulive. Casa del Artista/Nuevo grupo
Trabajos de amor perdidos. Dir Ugo Ulive. Universidad Central de Venezuela.

Televisió:

2010 *Pasion de Gavilanes*. Antena 3
2010 *Pelotas*. Dir José Corbacho. TVE
2008 *Por Nada*. Dir Mercedes Fernández-Martorell.
2008 *La Mari II*. Dir Ricard Figueras. In Vitro Films. (Telemovie)
2008. *Klikowski*. Dir Carlos Zabala. ETB (Episòdic)
2007 *El espejo*. Dir Alex Sampaio. TVG y TV3. (Telemovie)
2007 *Pesces en el desierto*. Dir Oriol Aubets. Fair Play / TV3 (Telemovie)
2006 *Catherine i le sue Figglie*. Dir Luigi Parisi. T5 Italia. (Telemovie)
2006 *El Cor de la ciutat*. TV3. (Episòdic)
2006 *Ventdelplà*. Diagonal TV. (Episòdic)
2005 *Divinos*. El Terrat / Antena 3. (Episòdic)
2002 *Pepe Carvallo*. TVC. Telemovie
2001 *El cor de la ciutat*. TV3. (Episòdic)

Cinema:

2010 *El premio*. Dir David Blanco. CCBB
2008 *La sombra del Sol* Dir. David Blanco. Batea Films
2001 *Vivancos el sucio III*. Dir. Albert Sagner. Rodar y Rodar
1996 *Sucre*. Dir. Alida Avila.

Dramaturg, director, productor:

Dramaturguista i productor de l'espectacle *Rosencrantz & Guildenstern són morts* en la Sala Beckett/ La Perla 29/Festival Shakespeare.
Director de la *Mano de Fernando Josseau*. Espectáculo para el circuito de carceles.
Director de l'espectacle *La Nave de los locos* en el Ateneo de Caracas Venezuela

Els actors:

Jordi Figueras:

Llicenciat en interpretació (1985-1988)

Els dos bessons venecians, de C. Goldoni. Dir: Fausta Carrillo.

Viure a Maibú, d'I. del Moral. Dir: Frederic Roda.

Home per home, de B. Brecht. Dir: Pau Monterde.

Allò que tal vegada s'esdevingué, de J. Oliver. Dir: Frederic Roda.

Per què te'n vas? Dir: O. Broggi.

El desengany, de F. Fontanella. Dir: Domènec Reixach.

Colometa la gitana i qui compra maduixes? D'E. Vilanova. Dir: Sergi Belbel.

La filla del mar, d'A. Guimerà. Dir: Sergi Belbel

La festa del blat, d'A. Guimerà. Dir: Joan Castells.

El gran teatre natural d'Oklahoma. Adaptació de textos de Kafka, a càrrec de J. Sanchis Sinisterra
Dir: L.M. Climent

Òpera, de Sergi Belbel. Dir: Sergi Belbel

Després de la pluja, de Sergi Belbel. Dir: Sergi Belbel

Un dia, de Mercè Rodoreda. Dir: C. Bieito

Les escorxadors, de S. Daniels. Dir: Ramon Simó

Maleïts, de J.P. Peyró. Dir: J.P. Peyró

Joc, d'A. Martín. Dir: J. Girabal.

Meus amors, de T. Sánchez. Dir: M. Gorriz

L'héroïa, de S. Rusiñol. Dir: Ferran Madico

Molt soroll per no res, de W. Shakespeare. Dir: F. Madico

Un tramvia anomenat desig, de T. Williams. Dir: Manel Dueso

Ombra, de F. G. Lorca. Dir: Hansel Cereza

L'estrada, de F. Fellini. Dir: J. Basora

La comèdia dels errors, de W. Shakespeare. Dir: H. Pimenta

El plan B, d'I. Diez. Dir: Pep Pla

Woycek, de G. Büchner. Dir: J. Basora.

Follia d'amor, de S. Shepard. Dir: A. Simón

Juliol del 36. Barcelona, de C. Mercadié. Dir: B. Rotenstein

La dona d'abans, de R. Schimmelpennig. Dir: T. Sauerteig

La fi per la fi, de P. Turrini. Dir: T. Sauerteig

L'edèn, d'E. O'Brien. Dir: Jordi Vilà

L'oncle Vània, de Txèkhov. Dir: O. Broggi

Hedda Galber, d'H. Ibsen. Dir: Pau Carrió

Ulles de sol, de M. Barbal. Dir: M. Gorriz

Al cel, adaptació de textos de Mossèn Cinto Verdager per Narcís Comadira. Dir: X. Albertí

Dictadura, transició, democràcia. Creació i direcció de Xavier Albertí i Lluïsa Cunillé, Roger Bernat, Jordi Casanovas, Nao Albet i Marcel Borràs

Deixeu-me un tenor, de K. Ludwig. Dir: Teti Canal

En procés:

Gos, dona, home, de Sibylle Berg. Dir: Rafa Cruz

En estat d'excepció, de Falk Richter. Dir: Ricard Gázquez

Gang Bang, de Josep Ma. Miró. Dir: Josep Ma. Miró

Televisió:

Poblenou, TVC.

Lo cartanyà, TVC.

Cinema:

Solitud, de Víctor Català. Dir: Romà Guardiet.

La tierra yerma, d'Alfredo Vera. Dir: Alfredo Vera.

En estat d'excepció

Carme González:

Estudis:

Diplomada en Magisteri (1980-1984) per la U.A.B.

Llicenciada en Interpretació a l'Institut del Teatre de Terrasa (1984-1987)

Experiència docent:

Tècnic Superior d'Educació, impartint tallers de teatre als Instituts de Secundària (1999-2008)

Trajectòria artística:

2010: *El paisatge de Josep Sebastià Pons*, de Josep Sebastià Pons. Dir : Feliu Formosa
Nova Jazz Cava-Amics de les Arts de Terrassa

2010: *L'auca del senyor Esteve*, de Santiago Rusiñol. Dir: Carme Portaceli. TNC

2009: *Ricard II. W. Shakespeare*. Dir: Carme Portaceli. Factoria Escènica Internacional (FEI) –
Kombat Produccions

2008: Capítol 1619 de la sèrie *El cor de la ciutat*. Televisió de Catalunya TV3

2008: *Què va passar quan NORA va deixar el seu home*, d' E. Jelinek. Dir: Carme Portaceli.
TNC/CAER.

2007-2006:

J'arrive! Creació de Marta Carrasco. Dir: Marta Carrasco – Carme Portaceli. TNC

Centre de brevetat, poemes de F. Formosa. Dir: Feliu Formosa. Nova Jazz Cava – Amics de les Arts
i Joventuts Musicals de Terrassa

2005:

Ga-gà. Creació M. Carrasco. Dir: Marta Carrasco. TNC

Teatro para minutos, peces curtes de Juan Mayorga. Dir: Jorge Raedo. L'Obrador de la Sala Beckett.
Lectures dramatitzades

La Linea Recta. Guió de Daniel Vázquez Villamediana y José Maria de Orbe. Dir: José Maria de
Orbe. Fresdeval Films – In Vitro.

2004: *Buits*, de T. Martín. Dir: Lurdes Barba. Teatre de Calaix

2003:

Vermell negre i ignorant, d'E. Bond. Dir: Manel Dueso. Sala Muntaner – Sitges Teatre Internacional
Creació Contemporània – Grec 2003

Poesia del Segle d'Or, de J. Boscán, G. de la Vega, Góngora, L. de Vega, M. de Cervantes, Quevedo
...etc) Selecció i direcció: Alberto del Rio. Centre Dramàtic del Vallés.

De algún tiempo a esta parte, de M. Aub. Dir: Pep García Cors i Cristina Sirvent. Associació d'Idees
Línia Dèbil.

2002: *Joc*, d'A. Martín. Dir: Jordi Girabal. Festival de Cinema Negre de Manresa – La Bodega Teatre
2002:

Refugiats, S. Pompermayer. Dir: David Plana. Cia Mala Sang – TNC

Verdaguerianes, J. Verdager. Selecció de poemes, dramaturgia i direcció: Dolors Vilarasau.

Sortida d'emergència, d' E. Nolla. Dir: Carlota Subirós. Cicle de lectures dramatitzades: Sitges Teatre
Internacional – TNC.

2001:

Restes humanes sense identificar i l' autèntica naturalesa de l'amor, B. Fraser. Dir: Manel Dueso.

Matem els homes, text i dir: M. Dueso. Sala Muntaner.

2000:

Necessitat (Lectures dramatitzades), textos i dir: Ll. Hansen. TNC/Sala Beckett

Mira'm (se dicen tantas cosas. Creació M. Carrasco. Direcció: Marta carrasco – Pep Bou

1999:

Set Portes, de B. Strauss. Dir: Moisès Maicas. Teatre Invisible

Capítols 211-212 de la sèrie *Laberint d'ombres*. TVC

Calígula, d'A. Camus, amb proposta de De Need Company adaptat per Jan Lauwers. Workshop a càrrec de Jan Lauwers. Sitges Teatre Internacional

Domna. Poetes angleses contemporànies, de M. Sarton – M. Atwood – S. Plath etc Selecció, Dramatúrgia i Direcció: Dolors Vilarasau

1998:

Capítol 121 de la sèrie *Estació d'enllaç* (Com un bolígraf) TVC

1997:

Mala Sang, text i direcció de David Plana. Cicle de Nous Autors Catalans/Sala Beckett (Sala Beckett, FOCUS, Institut del Teatre de la Diputació)

Somnien les ovelles científics clònics? Adaptació radiofònica i dir: David Plana. COM Ràdio.

Absolutament lluny, J.J. Julien i Ros. Dir: Xicu Massó. Centre Dramàtic del Vallès – Sitges Teatre Internacional – Fira del Teatre al carrer de Tàrraga.

1996:

Capítol 49 de la sèrie *Estació d'enllaç* (El retorn).TVC

Maria Rosa, d'A. Guimerà. Dir: Frederic Roda. Aula Teatre Lleida

Allò que tal vegada s'esdevingué, de J. Oliver)Dir: Frederic Roda. Centre Dramàtic del Vallès

1995:

Aigua, Foc, Terra i Aire, de L. Cunillé. Dir: Eugeni Rusakov. Centre Dramàtic del Vallès

1993:

Després de la pluja, text i direcció de S. Belbel. Centre Cultural de Sant Cugat del Vallès

1992: Rodeo, L. Cunillé. Direcció: L. Miguel Climent. Mercat de les Flors.

1992:

Carícies, text i dir: S. Belbel. Teatre Romea.

Perdida en los Apalaches, text i dir: J. Sanchis Sinisterra. Teatro Fronterizo en gira per Centreamérica.

1990:

Passos, de S. Beckett. Direcció: Sergi Belbel. Sala Beckett

Viure a Malibú, d'I. del Moral. Dir: Frederic Roda. Centre Dramàtic del Vallès

"Accions de carrer". Direcció:Frederic Roda

1988: Pervertimento, de J. Sanchis Sinisterra. Dir:Sergi Belbel

1987: Els dos bessons venecians, de C. Goldoni. Dir: Fausto Carrillo. Centre Dramàtic del Vallès

Guillem Motos:

Formació:

2008: Llicenciat en Art Dramàtic per l'Institut del Teatre de Barcelona (Interpretació. Opció Text).
2000: Llicenciat en Humanitats per la Universitat Pompeu Fabra.

Trajectòria teatral:

2010-2011 *Ens hauríem d'haver quedat a casa*, escrita i dirigida per Llätzer Garcia. Sala La Planeta. Temporada Alta. Personatge: Òscar.

2009-2010

William Shakespeare's Romeu & Julieta... ad aeternum de William Shakespeare. Dramatúrgia i direcció de Gerard Iruveda. Teatre Municipal de Mataró. Festival Shakespeare. Personatge: Tibald.
Esquivel! Una comèdia estereofònica escrita i dirigida per Llätzer Garcia. Nau Ivanov, espai Andy Warhol. Personatges: varis.

Aquí s'aprèn poca cosa escrita i dirigida per Toni Casares (adaptació de la novel·la *Jakob von Gunten* de Robert Walser). Temporada Alta. Sala Beckett. Personatge: Schacht.

2008-2009

Mort d'un viatjant, d'Arthur Miller. Direcció de Mario Gas. Teatre Lliure (sala Fabià Puigserver). Personatge: Bernard.

Vas viure a l'Arcàdia de Llätzer Garcia. Direcció de Llätzer Garcia. Areatangent. Personatge: dramaturg.

El coronel ocell de Hristo Boitxev. Direcció de Martí Torras. Teatre del Raval. Personatge: Hatxo
Ha estat un any dolent per als beneïts. Creació col·lectiva sota la direcció de Laia Martí. Teatre Lliure (sala Fabià Puigserver). Assaig obert. Personatge: vell militar.

Búfals, escrita i dirigida per Pau Miró. Sala La Planeta. Festival Temporada Alta, Girona.

2007-2008

Un manicomi a Goa de Martin Sherman. Direcció d'Emilià Carilla. Teatre Versus. Personatges: David i Barnaby Grace.

Memòries dels temps de la immadura. Dramatúrgia i direcció: Ferran Dordal i Lalueza. Teatre Lliure (sala Fabià Puigserver). Assaig obert. Personatge: Guillem.

Souvenirs d'egotisme, direcció i dramatúrgia: Ferran Dordal i Lalueza. Festival LOLA Esparraguera. Nou Teatret. Personatge: actor.

Molta aigua de Carles Mallol. Direcció: Víctor Muñoz i Calafell. Sala Beckett. Personatge: Pol.

2006-2007

El gran secret de Joan Font i Albert Espinosa. Direcció: Joan Font. Teatre Nacional de Catalunya (Sala Tallers). Gira per Espanya. Personatges: varis.

To the Happy few, escrit i dirigit per Ferran Dordal i Lalueza. Festival Temporada Alta de Girona. Sala La Planeta.

2005-2006 *La torna de la torna* d'Albert Boadella. Direcció: Albert Boadella i Lluís Elias. Teatre Romea. Gira per Espanya. Personatge: varis

2004-2005

Una nit àrab de Rolan Schimmelpfennig. Direcció de Raquel Tomàs i Mercè Vila. Sala Areatangent. Personatge: Kalil.

Contes estigis o el cabaret dels morts d'Albert Mestres. Direcció: Iban Beltran. Sala Muntaner. Personatges: varis.

2003-2004 *El tinent d'Inishmore* de Martin Macdonagh. Direcció: Josep Maria Mestres. Teatre Nacional de Catalunya (Sala Petita). Personatge: Joey.

2002-2003 *Romeu i Julieta* de William Shakespeare. Direcció: Josep Maria Mestres. Teatre Lliure. (Sala Fabià Puigserver). Personatge: Pere.

2001-2002

La filla del mar d'Àngel Guimerà. Direcció: Josep Maria Mestres. Gira per Catalunya. Personatge: Möllera.

Teatre contemporani català en alemany

Des del passat mes de desembre ja es pot trobar a les llibreries alemanyes *Neue Theaterstücke aus Katalonien* (Noves obres teatrals de Catalunya), una antologia de teatre català contemporani

publicada per la prestigiosa editorial alemanya **Theater der Zeit**. Concebuda per l'Obrador de la Sala Beckett i el Goethe-Institut Barcelona amb la col·laboració de l'Institut Ramon Llull, l'antologia inclou les següents peces teatrals:

Salamandra, de Josep M. Benet i Jornet (traduïda per Klaus Laabs)

Temps real, d'Albert Mestres (traduïda per Christina Schmutz i Frithwin Wagner-Lippok)

Après moi, le déluge, de Lluïsa Cunillé (traduïda per Thomas Sauerteig)

Tractat de blanques, d'Enric Nolla (traduïda per Christina Schmutz i Frithwin Wagner-Lippok)

Plou a Barcelona, de Pau Miró (traduïda per Ulrich Kunzmann i Klaus Laabs)

La revolució, de Jordi Casanovas (traduïda per Ursula Bachhausen)

La selecció de les obres ha anat a càrrec d'un comitè format per Toni Casares, Thomas Sauerteig, Christina Schmutz, Carlota Subirós i Ursula Wahl/Goethe-Institut Barcelona.

Aquesta antologia es presentarà el proper dijous 22 de febrer a les 20h al Goethe-Institut Barcelona (c/ Manso, 24-28). L'acte consistirà en una taula rodona sobre l'actualitat de les realitats teatrals de Catalunya i Alemanya, així com sobre els seus paral·lelismes i les seves diferències. Hi participaran els autors catalans Josep M. Benet i Jornet i Albert Mestres i els dramaturgs alemanys Lutz Hübner i Philipp Löhle, tots dos coneixedors de la realitat catalana perquè han participat en edicions anteriors de l'Obrador d'estiu. L'acte estarà moderat pel director i traductor Thomas Sauerteig.

**Sala Beckett/Obrador
Internacional de Dramatúrgia**

Alegre de Dalt 55 bis
08024 Barcelona
www.salabeckett.cat

info@salabeckett.cat
premsa@salabeckett.cat

segueix-nos també al facebook

Espai subvencionat per:

Amb el suport de:

MANNERS →
TRADUCCIONS I CORRECCIONS

